

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Komp/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 9019200052
Dátum vydania rozhodnutia: 27.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9019200052.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd správny v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Věry Nevedelovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., JUDr. Kataríny Benczovej, JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia, Špitálska č. 22, Bratislava, IČO: 00802 603, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, za účasti: K. J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Č.. XX, D., o kompetenčnej žalobe, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky u r č u j e , že pôsobnosť vykonať administratívne konanie o žiadosti K. J. C. zo dňa 02.08.2013 o priznanie starobného dôchodku má Sociálna poisťovňa, ústredie.

II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

Obsah kompetenčnej žaloby

1. Kompetenčnou žalobou, doručenou najvyššiemu súd dňa 25.10.2018, sa žalobca domáhal, aby tento súd v konaní o zápornom kompetenčnom konflikte rozhodol, že Sociálna poisťovňa, ústredie je povinná vykonať administratívne konanie o žiadosti K. J. C. (ďalej aj „žadateľ“) zo dňa 02.08.2013 o priznanie starobného dôchodku.

2. Poukázal na to, že žiadateľ bol profesionálnym vojakom, ktorý bol prepustený zo služobného pomeru dňom 30.06.1999 a od 01.07.1999 mu za dobu služby v rozsahu viac ako 20 rokov v I. kategórii funkcií bol priznaný výsluhový dôchodok, pričom do doby služobného pomeru profesionálneho vojaka mu boli zhodnotené doby od 01.12.1960 do 31.12.1970 a od 01.08.1973 do 30.06.1999.

3. Žiadateľ žiadosťou zo dňa 02.08.2013 požiadal Sociálnu poisťovňu, ústredie o priznanie starobného dôchodku, pretože okrem doby služby profesionálneho vojaka mu neboli zohľadnené obdobia od 12.01.1971 do 11.06.1971, od 14.06.1971 do 31.07.1973, od 01.07.1999 do 09.08.2000 (evidovaný

ako nezamestnaný úradom práce), od 10.08.2000 do 18.02.2001 (dobrovoľne nezamestnaný), od 19.02.2001 do 31.03.2002, od 01.04.2002 do 31.03.2004 a od 01.04.2004 do 13.08.2004.

4. Žalovaná podaním z 20.06.2014 z dôvodu príslušnosti postúpila žiadosť Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia, ktorý jej podaním z 21.07.2014 túto žiadosť vrátil z dôvodu, že ku skončeniu služobného pomeru žiadateľa došlo za účinnosti zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov (ďalej len „zákon č. 114/1998 Z. z.“), ktorý v § 103 ustanovil, že odo dňa jeho účinnosti, teda od 01.05.1988 sa na sociálne zabezpečenie vojakov nepoužijú ustanovenia § 130 až § 145 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“).

5. Žalovaná žiadosť zamietla rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.09.2013, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5Sd/109/2013-41 zo dňa 09.09.2015.

Žalobca následne konanie o žiadosti o starobný dôchodok zastavil podľa § 30 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok rozhodnutím č. VÚSZ-65101002394607 z 08.02.2016, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. SEĽUZ-4-20-2/2016 z 20.05.2016; obe rozhodnutia boli zrušené a vec bola vrátená ministerstvu na ďalšie konanie rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/111/2016-33 z 27.02.2018 s vysloveným právnym názorom, že na rozhodnutie je daná právomoc žalobcu, pretože žiadateľ splnil všetky podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. dovŕšením veku 55 rokov dňa 14.04.1998, t. j. ešte pred účinnosťou zákona č. 114/1988 Zb..

Kasačnú sťažnosť voči uvedenému rozsudku krajského súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol rozsudkom sp. zn. 9Sžsk/36/2019 zo dňa 29.05.2019, keď v odôvodnení rozsudku uviedol, že podľa obsahu rozhodnutia z 05.09.2013 žalovaná rozhodla o zamietnutí žiadosti z dôvodu nedostatku právomoci, keď dospel k záveru, že právomoc patrila žalobcovi - za takého stavu podľa názoru najvyššieho súdu je zrejmé, že v skutočnosti rozhodla o zastavení konania z dôvodu nedostatku právomoci konať; došlo tak k situácii, keď oba do úvahy prichádzajúce správne orgány popierajú svoju kompetenciu a v takom prípade žalobca nemohol konanie zastaviť, ale, ak trvá na nedostatku jeho kompetencie, má možnosť podať kompetenčnú žalobu.

6. Žalobca zdôraznil, že záver o tom, že na prejednanie žiadosti žiadateľa je daná právomoc žalobcu, vyslovili súdy výlučne len vzhľadom na obsah § 175 zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 259 ods. 1 a § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a vzhľadom na to, že žiadateľ splnil všetky podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. dovŕšením veku 55 rokov dňa 14.04.1998, t. j. ešte pred účinnosťou zákona č. 114/1988 Zb..

7. So záverom, uvedeným v bode 6. žalobca nesúhlasil. Namietol, že ustanovenie § 175 zákona č. 100/1988 Zb. rieši výlučne trvanie nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do pracovných kategórií, resp. do kategórií funkcií.

Taktiež ustanovenie § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. upravuje len to, že v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu pred 01.01.2014, o ktorých nebolo k tomuto dňu právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31.12.2003, teda že v takých prípadoch sa rozhodne podľa zákona č. 100/1988 Zb. Uvedené ustanovenie nerieši, ktorý orgán je príslušný o takých nárokoch rozhodovať.

Rovnako ani v ustanovení § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nie je riešená pôsobnosť (ktorý orgán má konať), ale len to, že podľa ktorého predpisu sa určí suma dôchodku.

8. Podľa názoru žalobcu jeho pôsobnosť konať o predmetnej žiadosti o priznanie starobného dôchodku, upravená v § 142 ods. 4 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. je vylúčená ustanovením § 103 ods. 1 bod 2. zákona č. 114/1988 Zb., podľa ktorého sa od nadobudnutia účinnosti tohto zákona, t. j. od 01.05.1998, sa na sociálne zabezpečenie vojakov nepoužijú § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb.. Poukázal aj na ustanovenie § 143a zákona č. 328/2002 Z. z., podľa ktorého sa na sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov nepoužijú § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. s účinnosťou od 01.07.2002.

Od 01.05.1998 preto žalobca nie je oprávnený použiť nielen hmotnoprávne, ale ani procesné ustanovenia Piatej časti zákona č. 100/1988 Zb., teda od uvedeného dňa nemožno aplikovať ani ustanovenie § 142

ods. 4 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb..

V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na to, že z dôvodu duplicitného zhodnocovania doby služby pre nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 114/1998 Z. z. ako aj pre nárok na starobný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb., bol zákona č. 100/1988 Zb. novelizovaný zákonom č. 107/1999 Z. z. tak, že v § 173b, účinnom od 01.07.1999 ako aj v ďalších ustanoveniach (§ 12 ods. 2, § 21 ods. 3, § 22 ods. 6, § 23 ods. 3, § 26a, § 27 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. výslovne upravil pôsobnosť a postup žalovanej pri rozhodovaní o pomerných starobných dôchodkoch a starobných dôchodkoch profesionálnych vojakov podľa tohto zákona. Rovnako bola daná pôsobnosť žalovanej aj v prípadoch, uvedených v ustanoveniach § 173d a § 173i zákona č. 100/1988 Zb., účinných od 01.07.2003.

9. Žalobca poukázal aj na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3Komp/1/2016 zo dňa 11.10.2017, avšak namietol spornosť bodu 46. a 47. jeho odôvodnenia.

10. Napokon žalobca tvrdil, že hoci žiadateľ splnil podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. dňom 14.04.1998, ktorým dosiahol vek 55 rokov, o jeho priznanie od 24.04.1998 (zrejme chcel uviesť „od 14.04.1998“) nepožiadala a objektívne ani nemohol požiadať, pretože bol stále v služobnom pomere, z ktorého bol prepustený až dňom 30.06.1999, t. j. už počas účinnosti zákona č. 114/1998 Z. z., ktorého ustanovenie § 103 ods. 1 vylúčilo použitie ustanovení § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. s účinnosťou od 01.05.1998; uvedené ustanovenia neboli zrušené, len sa vylúčilo ich použitie.

Od nadobudnutia účinnosti zákona č. 114/1998 Z. z., teda od 01.05.1998 o starobných dôchodkoch profesionálnych vojakov fakticky konala a od 01.07.1999 bola na základe zákona č. 107/1999 Z. z. povinná konať žalovaná.

Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby najvyšší súd jeho kompetenčnej žalobe vyhovel.

II.

Vyjadrenie žalovanej

11. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 17.02.2020. Poukázala na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadrený v judikáte R 41/2016, ako aj v rozhodnutiach sp. zn. 9So/103/2011 zo dňa 26.02.2012, 10So/35/2015 zo dňa 13.04.2016 a 9So/207/2014 zo dňa 25.05.2016 podľa ktorého o nároku na starobný dôchodok poistenca, ktorému bol priznaný príspevok za službu alebo výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok, podľa § 132 a nasledujúcich ustanovení zákona č. 100/1988 Zb. je príslušný rozhodnúť orgán uvedený v § 142 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 306/1991 Zb. a nie žalovaná, ak poistenec po vzniku nároku nebol nepretržite zamestnaný do 31.12.2003.

Namietla, že sám žalobca v kompetenčnej žalobe skonštatoval, že „nesplnenie podmienky nepretržitého trvania zamestnania od vzniku nároku na starobný dôchodok do 31.12.2003 podľa § 259 ods. 1 a § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je u žiadateľa nesporné, z čoho,“ podľa názoru žalovanej, „vyplýva, že kompetencia žalovanej na rozhodnutie v predmetnej veci by na výsledok posúdenia jeho nároku o starobný dôchodok nemala vplyv.“

III.

Východiská pre rozhodnutie

12. Dňa 17.07.2020 prijalo Správne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky stanovisko k zjednoteniu rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu a všeobecných súdov k pôsobnosti orgánov na administratívne konanie o žiadosti profesionálnych vojakov o starobný dôchodok po nadobudnutí účinnosti zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov a zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „Stanovisko“).

13. V časti III. Stanoviska najvyšší súd uviedol:

14. „V zmysle § 3 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ a § 9 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni dôchodkové zabezpečenie podľa zákona č. 100/1998 Zb. o sociálnom zabezpečení vykonáva a o dávkach dôchodkového zabezpečenia rozhoduje a zabezpečuje ich výplatu Sociálna poisťovňa, ústredie. Pôsobnosť Sociálnej poisťovne na vykonávanie sociálneho poistenia od 01.01.2004 je naďalej daná aj podľa § 120 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

15. Zákon č. 100/1988 Zb. v znení účinnom do 31.12.2003 však v ustanovení § 116 ods. 2 veta prvá zákona č. 100/1988 Zb. ustanovil, že o dávkach dôchodkového zabezpečenia rozhodujú príslušné štátne orgány republík, a pokiaľ ide o vojakov z povolania, príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a príslušníkov zborov nápravnej výchovy, orgány uvedené v § 142.

16. Podľa § 142 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. o dávkach dôchodkového zabezpečenia rozhodujú, pokiaľ ide o:

- a) vojakov z povolania Česko-slovenskej armády, Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia,
- b) príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a o vojakov z povolania v pôsobnosti Federálneho ministerstva vnútra, orgán príslušného ministerstva,
- c) príslušníkov zborov nápravnej výchovy, orgán príslušného ministerstva spravodlivosti republiky.

17. Podľa § 142 ods. 5 zákona č. 100/1988 Zb. orgány uvedené v odsekoch 1 až 4 rozhodujú o dávkach dôchodkového zabezpečenia a vyplácajú ich v prípadoch ustanovených vykonávacími predpismi aj vtedy, ak:

- a) ide o dôchodok občana, ktorý bol vojakom z povolania a vykonával najmenej 20 rokov službu a nespĺnil podmienky nároku na dôchodok podľa tejto časti,
- b) ide o dôchodok manželky vojaka z povolania alebo občana uvedeného v ustanovení písmena a),
- c) ide o vdovský, vdovecký alebo sirotsky dôchodok pozostalého po vojakovi z povolania alebo po občianovi uvedenom v ustanovení písmena a).

18. Podľa § 143 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. vojak z povolania Česko-slovenskej armády podáva žiadosť o dávku dôchodkového zabezpečenia na Vojenskom úrade sociálneho zabezpečenia; to platí aj vtedy, keď žiadosť o dávku dôchodkového zabezpečenia podáva občan, ktorý bol vojakom z povolania Česko-slovenskej armády, a iný oprávnený, ak rozhodnúť o tejto dávke je príslušný Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia.

19. Podľa § 72 zákona č. 114/1998 Z. z. dávky výsluhového zabezpečenia priznáva, vypláca, zastavuje a odníma:

- a) Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia, ak ide o vojakov Armády Slovenskej republiky a vojakov Železničného vojska a pozostalých po týchto vojakoch,
- b) orgán ustanovený ministerstvom vnútra, ak ide o vojakov Vojsk ministerstva vnútra a pozostalých po týchto vojakoch.

20. Podľa § 103 bodu 2 zákona č. 114/1998 Z. z. od nadobudnutia účinnosti tohto zákona (t. j. od 01.05.1998) sa na sociálne zabezpečenie vojakov nepoužijú § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

21. Dôsledkom prijatia zákona č. 114/1998 Z. z. bolo aj to, že Sociálna poisťovňa, ústredie ako správny orgán príslušný na rozhodovanie o dávkach dôchodkového zabezpečenia podľa zákona č. 100/1988 Zb. (s výnimkou dávok podľa piatej časti) v období po 30.04.1998 priznávala starobný dôchodok, príp. pomerný starobný dôchodok podľa § 21 a § 26 zákona č. 100/1988 Zb. aj profesionálnym vojakom, ktorí mali nárok na výsluhový dôchodok, pričom pre výšku starobného dôchodku ako obdobie zamestnania boli hodnotené aj doby služby profesionálneho vojaka, t. j. doba minimálne 20 rokov bola duplicitne hodnotená tak pre nárok a výšku výsluhového dôchodku ako aj pre nárok a výšku starobného dôchodku.

22. Zákonomodarca uvedenú situáciu riešil novelizáciou zákona č. 100/1988 Zb., a to zákonom č. 107/1999 Z. z., keď s účinnosťou od 01.07.1999 okrem iného vložil do § 21 zákona č. 100/1988 Zb. odsek 3, podľa ktorého profesionálnemu vojakovi sa do doby zamestnania potrebnej na nárok na starobný dôchodok nezapočítava profesionálna služba, ak túto službu vykonával v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok alebo ak profesionálnemu vojakovi bol priznaný invalidný výsluhový dôchodok. Zároveň do tohto zákona vložil ustanovenie § 26a „pomerný starobný dôchodok profesionálneho vojaka“. Tým realizoval zámer, aby sa profesionálnemu vojakovi, ktorý vykonával vojenskú službu v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, pre vznik nároku na starobný dôchodok a jeho výšku zohľadňovala len doba „civilného“ zamestnania, ak ju získal v rozsahu najmenej 25 rokov, resp. aby sa podmienky nároku na pomerný starobný dôchodok u profesionálneho vojaka (§ 26a) upravili odlišne, a to tak, že nárok na tento dôchodok má profesionálny vojak, ak bol zamestnaný v „civilnom“ zamestnaní najmenej 10 rokov a dosiahol vek aspoň 60 rokov. Súčasne do zákona č. 100/1988 Zb. vložil aj ustanovenie § 173b.

23. Účelom ustanovenia § 173b bolo odstrániť stav súbežného vyplácania dávok, pre výšku ktorých bola vojakom v období od 01.05.1998 do 30.06.1999 vo všeobecnom aj osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia doba služby profesionálneho vojaka zohľadnená tak pre dávku podľa § 21, resp. § 26 zákona č. 100/1988 Zb., ako aj pre nárok na výsluhový dôchodok podľa § 26 zákona č. 114/1998 Z. z..

24. Ustanovenie § 173b zákona č. 100/1988 Zb. upravuje pôsobnosť Sociálnej poisťovne vykonať administratívne konanie len v tam uvedených prípadoch; nie je však ustanovením, ktoré by zakladalo pôsobnosť Sociálnej poisťovne od 01.05.1998.

25. Záver o pôsobnosti Sociálnej poisťovne na vykonanie administratívneho konania o žiadosti vojaka o priznanie starobného dôchodku nemožno vyvodiť ani z ustanovení § 259 ods. 1 a § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

26. Ustanovenie § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. upravuje, že v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu (za obdobie) pred 01.01.2014, o ktorých nebolo k tomuto dňu právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31.12.2003.

27. Rovnako ani v ustanovení § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nie je riešená pôsobnosť, ale iba to, podľa ktorého predpisu sa určí suma dôchodku pri splnení tam určených podmienok.

28. Úpravu, ktorý orgán verejnej správy má pôsobnosť o nároku profesionálneho vojaka (vojaka z povolania) na starobný dôchodok rozhodnúť, obsahuje výlučne ustanovenie § 103 bod 2 zákona č. 114/1998 Z. z..

29. Pri posudzovaní otázky pôsobnosti orgánu na vykonanie administratívneho konania o žiadosti o starobný dôchodok je potrebné vziať do úvahy aj ustanovenia § 94 a § 98 zákona č. 100/1988 Zb.. Z týchto ustanovení vyplýva, že v prípade splnenia všetkých podmienok na vznik nároku na starobný dôchodok môže ďalší výkon zamestnania (služby) vylúčiť iba nárok na výplatu tejto dávky. Tento ďalší výkon zamestnania však nič nemení na tom, že nárok na starobný dôchodok vznikol a bolo možné ho priznať v súlade s § 95 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. najviac tri roky späťne od uplatnenia nároku na starobný dôchodok, t. j. od podania žiadosti.“

30. Na tom podklade bol vyslovený záver (IV., body 1 - 4) :

1 Ustanovením § 103 bod 2 zákona č. 114/1998 Z. z. bola od 01.05.1998 (do budúca) vylúčená použiteľnosť ustanovení § 130 až § 145 zákona č. 100/1988 Zb. len na sociálne zabezpečenie vojakov. Tieto ustanovenia však zostali v platnosti a naďalej sa po 30.04.1998 aplikovali, napríklad vo vzťahu k policajtom, u ktorých zákonodarca vylúčil použitie týchto ustanovení až od 01.07.2002 (§ 143a zákona č. 328/2002 Z. z. v znení zákona č. 447/2002 Z. z.).

Aplikácia ustanovenia § 103 bod 2 zákona č. 114/1998 Z. z. nebola dotknutá ani ustanovením § 143a

zákona č. 328/2002 Z. z..

2 Sociálna poisťovňa, ústredie, má od 01.05.1998 pôsobnosť na vykonanie administratívneho konania o žiadosti vojaka o priznanie starobného dôchodku, ak vojak splnil podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 132 zákona č. 100/1988 Zb. a jeho zamestnanie (§ 8 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov) trvalo od vzniku nároku na starobný dôchodok nepretržite ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona č. 114/1998 Z. z. (01.05.1998), príp. aj po tomto dni, pretože v zmysle ustanovenia § 103 bod 2 zákona č. 114/1998 Z. z. od 01.05.1998 už nemožno použiť ani ustanovenie § 142 ods. 4 písm. a/ a § 143 zákona č. 100/1988 Zb..

3. Výnimkou z pôsobnosti Sociálnej poisťovne sú, na základe doterajšej rozhodovacej činnosti súdov, napríklad prípady:

- a) ak bývalý vojak z povolania, ktorý splnil všetky podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. pred 01.05.1998 a jeho zamestnanie netrvalo nepretržite ku dňu 30.04.1998, požiadal po tomto dni o priznanie starobného dôchodku,
- b) ak vojak, ktorý splnil podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 132 zákona č. 100/1988 Zb. a jeho zamestnanie trvalo od vzniku nároku na starobný dôchodok nepretržite ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona č. 114/1998 Z. z. (01.05.1998), príp. aj po tomto dni, (t. j. vojak uvedený v bode 2.), požiadal najneskôr dňa 30.04.2001 o priznanie starobného dôchodku a spĺňa podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku pred 01.05.1998 (§ 94 ods. 2 v spojení s § 97 ods. 1 a § 98 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb.),
- c) ak vojakovi bol pred 01.05.1998 za najmenej 20 rokov služby priznaný výsluhový príspevok (§ 33 ods. 1 písm. c/ zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov) a súčasne ak pred 01.05.1998 došlo k súbehu nároku na tento výsluhový príspevok a nároku na starobný dôchodok a oprávnený si podľa § 33 ods. 5 zákona č. 76/1959 Zb. zvolil príspevok namiesto starobného dôchodku,
- d) ak vojakovi bol pred 01.05.1998 priznaný starobný dôchodok,

v ktorých prípadoch je pôsobnosť na vykonanie administratívneho konania o žiadosti o starobný dôchodok naďalej daná Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia.

4. Pôsobnosť uvedená v bodoch 2. a 3. je daná aj na vykonanie administratívneho konania o žiadostiach o zvýšenie starobného dôchodku (§ 21 zákona č. 100/1988 Zb.) a pomerného starobného dôchodku (§ 26 zákona č. 100/1988 Zb.) za doby ďalšieho zamestnania po vzniku nároku na tento dôchodok.

Na tomto závere nič nemení okolnosť, že zákonodarca zatiaľ neupravil povinnosť Sociálnej poisťovne previesť na účet Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia poistné za uvedené doby.

IV.

Posúdenie veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd správny (§ 19 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v konaní podľa Šiestej hlavy, Štvrtej časti SSP, rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s § 419 ods. 2 SSP, dospejúc k záveru, že žaloba je dôvodná.

32. Pokiaľ žalovaná namietala rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj v rozhodnutiach sp. zn. 9So/103/2011 zo dňa 26.02.2012, 10So/35/2015 zo dňa 13.04.2016 a 9So/207/2014 a rozhodnutie, publikované pod č. R 41/2016, tieto sa týkali právomoci orgánov na rozhodnutie o nárokoch policajtov na starobný dôchodok.

33. Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že žiadateľ pred účinnosťou zákona č. 114/1998 Z. z. zo služobného pomeru prepustený nebol, nespĺnil preto podmienky nároku na výsluhový príspevok podľa § 33 ods. 1 písm. c/ zákona č. 76/1959 Zb.. Jeho služobný pomer nepretržite trval do 30.06.1999. V súlade s § 91 ods. 2 tohto zákona mu preto dňom 01.07.1999 vznikol nárok na výsluhový dôchodok.

34. Už pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 114/1998 Z. z. však žiadateľ splnil všetky tri podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb., teda nielen podmienku získania aspoň 20 rokov služby v I. kategórii funkcií, ale aj podmienku 25 rokov zamestnania ako aj podmienku dosiahnutia veku 55 rokov. Nárok na starobný dôchodok mu teda vznikol dňom 14.04.1998.

35. Žiadateľ pred 01.05.1998, resp. ani dodatočne nepožiadal o priznanie starobného dôchodku od dňa, predchádzajúceho nadobudnutiu účinnosti zákona č. 114/1988 Z. z. (01.05.1998) pričom z dôvodu nepretržitého trvania služobného pomeru do 30.06.1999 by ani nesplnil podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku pred 01.05.1998 (§ 94 ods. 2 a § 98 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb.).

36. Za daných skutkových okolností najvyšší súd dospel k záveru, že vzhľadom na ustanovenie § 103 bod 2 zákona č. 114/1998 Zb. v spojení s § 9 ods. 1 písm. b/ zákona č. 274/1994 Z. z. a § 179 ods. 1 písm. a/ bod 1. zákona č. 461/2003 Z. z. pôsobnosť vykonať administratívne konanie o žiadosti žiadateľa z 02.08.2013 má Sociálna poisťovňa, ústredie, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

37. O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd vo výroku II. tohto rozsudku v súlade s § 170 písm. d/ SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak ide o konanie o kompetenčnej žalobe.

38. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP „a contrario“).